

[Fuglsang.]

Spiritusbeskatning. Jeg tror nu ikke, det bliver saa slemt. Vi skal jo sikkert gennemløbe en lang Udvikling, inden vi naar saa vidt, deri er jeg ganske enig med de Talere, der udtalte sig om dette for lidt siden; men naar det kommer til Stykket, lader det sig ganske sikkert gøre at undvære de Penge. Der vil jo til den Tid være vundet mange Fordele, som delvis vil opveje den Skat, som vi gennem Spiritusforbudet kommer til at gaa Glip af.

Jeg vil gerne sige, at Stemningen i Befolkningen med Hensyn til Ædrueligheden maales jo ikke ved Antallet af organiserede Afholdsfolk. Der er heldigvis mange flere, der er interesserede i Ædruelighedsarbejdet end lige de organiserede Afholdsfolk. Ja, jeg tror, at det er langt den største Del af Befolkningen, der er interesseret i Ædrueligheden. Jeg haaber, der maa komme noget godt ud af det Grundlag, som her er lagt, i den Forhandling, som jeg venter der vil blive i et Udvalg om Sagen.

I det Udvalg ønsker jeg ogsaa, at det maa blive nærmere undersøgt, hvorvidt og hvor langt en Mand skal staa til Ansvar baade retligt og økonomisk for, hvad han har bedrevet, naar han har været beruset, vel at mærke, naar det er gaaet ud over andre Samfundsmedlemmer. Det er et overordentlig stort Spørgsmaal, det er jeg klar over, men jeg ønsker det drøftet og undersøgt.

Hvis dette Lovforslag kan danne Grundlaget for en Forhandling her paa Rigsdagen, der kan resultere i en Lovgivning, som fremmer Ædrueligheden i vort Folk, vil Venstre være villigt til at gaa ind i et sagligt Arbejde derfor.

Christmas Møller: Den højtærede Formand og det hele Ting havde i forrige Rigsdagssamling Lejlighed til i samfulde tre Dage at høre paa Behandlingen af et Forslag som dette, og jeg tror jo, man har Lov til at sige, at ved Behandlingen i 1929 blev der fra alle Sider, fra Tilhængere som fra Modstandere, givet dette Lovforslag en overordentlig grundig Behandling. Derfor vilde det være urimeligt, om man nu ved denne Lejlighed drog alle de Argumenter frem, som fra de forskellige Sider blev fremsat. Jeg skal som de foregaaende Talere fatte mig særdeles kort, men skal indledningsvis sige, at jeg tror, jeg kan udtrykke det saaledes, at Modstandens Styrke staar i omvendt Forhold til den Korthed, hvormed jeg taler.

Jeg kan i det store og hele henvise til

de Bemærkninger, som mit Partis Ordfører, det daværende Medlem af Tinget Hr. H. F. Ulrichsen, fremsatte i Rigsdagssamlingen 1928—29 — de findes i Folketingstidenden Spalte 4283—96 —, og sige, at de Betragtninger, som Hr. H. F. Ulrichsen da fremsatte, fremsatte han, som det høje Ting vil vide, paa et Partifertals Vegne, og dem kan jeg altsaa i det store og hele slutte mig til. Jeg vil dog gerne gøre et Par enkelte Bemærkninger om et Par Hovedpunkter, som ogsaa her har været fremme.

I det hele ligner — blot er den altsaa kortere — denne Forhandling den Forhandling, der fandt Sted i forrige Rigsdagssamling. Jeg synes heller ikke, at det, at vi har faaet en anden Indenrigsminister, egentlig har gjort Udtalelserne klarere og tydeligere; end de var i forrige Rigsdagssamling, jeg synes, de blot er en Smule kortere, men de bragte ikke den forrige Indenrigsministers glimrende Evner i Forglemmelse, og jeg tror ogsaa, man kan pege paa andre Punkter, hvor Ligheden er fremtrædende.

Der er fra flere ærede Medlemmers Side blevet sagt, at det Lovforslag, der her er forelagt, kun er en videre Udvikling af den Beværterlov, som vi i Øjeblikket lever under. Denne Betragtning kan jeg ikke give Medhold. Jeg tror, man har Lov til at sige det paa den Maade, at Lovforslaget kalder sig *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Ædruelighedens Fremme*, men at Meningen med det er en anden. Meningen er i Virkeligheden, at det skal være et Forbudsforslag.

Vi indenfor det konservative Parti, det gælder Tilhængerne af dette Lovforslag — jeg maa maaske oven i Købet sige, at jeg ikke tror, den højtærede Ordfører for Forslagsstillerne vil kavere for hver eneste Enkelthed; jeg tror, han sagde noget i den Retning i sin Forelæggelsestale — og det gælder Modstandere, vil selvfølgelig begge arbejde lige stærkt paa Ædruelighedens Fremme og søge gennem Foranstaltninger af forskellig Art at hjælpe med hertil. Men jeg tror, man maa sige, at den Maade, hvorpaa Lovforslaget er formet, den overordentlige Udvidelse af Afstemningen i § 3 og den Udvidelse, der finder Sted paa en Række Omraader, det Tvangsmoment, der findes i Lovforslaget derigennem, at Kommuner indenfor Amtet kan tvinges, selv om der skulde være et Flertal i Kommunen mod Forbud, alt dette gaar langt videre end den gældende Beværterlov.

Dernæst maa jeg gøre den Bemærkning, at dette Lovforslag paa en Række Omraader; og det skal jeg komme nærmere tilbage til i Udvalget; efter vor Opfattelse har Regler an-